

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 29Pc/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823218791
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štefčík
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2024:3823218791.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

29Pc/5/2023

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Petrom Štefčíkom vo veci navrhovateľky A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, proti povinnej F. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. XXX, o určenie výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

29Pc/5/2023

I. Povinnej F. G., nar. XX.XX.XXXX sa určuje s účinnosťou od 24.07.2023 vyživovacia povinnosť k oprávnenej A. B., nar. XX.XX.XXXX, sumou 95 € mesačne, ktoré je povinná platiť oprávnenej vždy k 15. dňu v mesiaci vopred.

II. Zročné výživné za obdobie od 24.07.2023 do 11.01.2024 vo výške 542,42 € je povinná povinná zaplatiť oprávnenej v pravidelných mesačných splátkach najmenej po 20 € vždy spolu s bežným výživným s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Vo zvyšku súd návrh zamietá.

odôvodnenie:

29Pc/5/2023

(1) Navrhovateľka sa podaným návrhom domáha proti povinnej – svojej matke, určenia vyživovacej povinnosti sumou 200 € mesačne, a to s účinnosťou od 22.06.2023. Návrh podala dňa 24.07.2023 a odôvodnila ho v zásade tým, že sa odsťahovala od svojej matky a žije u starých rodičov. Navštevuje gymnázium, pričom matka jej na výživu neprispieva. Vo februári, apríli a júni 2023 jej poslala po 130 €, čo je výživné od otca.

(2) K návrhu pripojila potvrdenie o návšteve školy a rodný list.

(3) Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na 02.11.2023. Predvolal naň navrhovateľku a povinnú. Povinná sa na pojednávanie neustanovila, pričom svoju neúčast' ospravedlnila chorobou v deň uskutočnenia pojednávania. Súd pojednávanie na žiadosť povinnej odročil, pričom termín nového pojednávania určil na 14.12.2023. Navrhovateľka požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu vycestovania do zahraničia. Súd jej žiadosti vyhovel a pojednávanie odročil na 11.01.2024.

(4) Na pojednávaní dňa 11.01.2024 súd vypočul obe účastníčky a oboznámil podstatný obsah listinných dôkazov, ktorými sú potvrdenie o návšteve školy na čísle listu spisu (ďalej len „č.l.“) 2, rodný list na č.l. 3, lustrácie na č.l. 6, návrh vo veci BN-4P/15/2020 na č.l. 10, rozsudok vo veci BN-4P/15/2020 na č.l. 22, rozsudok vo veci BN-3P/47/2021 na č.l. 25, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.04.2023 č.k. 19CoP/2/2023-489 na č.l. 36, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske na č.l. 51 a na č.l. 55, správa zamestnávateľa povinnej na č.l. 58, potvrdenie o návšteve školy na č.l. 65. Súd rozhodol aj o rozšírení návrhu na začatie konania v súlade s podaním navrhovateľky zo dňa 26.10.2023

a podaným do zápisnice dňa 02.11.2023 tak, že predmetom konania je určenie vyživovacej povinnosti povinnej vo výške 200 € mesačne.

(5) Z vykonaných dôkazov súd pre potreby rozhodnutia vo veci zistil nasledujúci skutkový stav:

(6) Navrhovateľka je študentkou denného štúdia na gymnáziu v B. H. B.. (č.l. 2, čl. 65) Je dieťaťom F. B. a I. B. (č.l. 3). Jej otec bol zamestnaný od 24.06.2022 do 31.03.2023 u zamestnávateľa AGM spol. s r.o. Nitra, nie je evidovaný ako poberateľ dávky vyplácanej Sociálnou poisťovňou. Jej matka je evidovaná od 14.06.2023 ako zamestnanec zamestnávateľa BRIDAS, s.r.o. Bánovce nad Bebravou. Nie je evidovaná ako poberateľ dávok vyplácaných Sociálnou poisťovňou. Navrhovateľka je slobodná. Matka navrhovateľky je rozvedená, má tri deti – navrhovateľku, plnoletú I. B. a maloletú J. B.. Otec navrhovateľky je rozvedený, má rovnaké deti ako matka navrhovateľky. (č.l. 6) Vo veci vedenej pôvodne na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod spisovou značkou 4P/15/2020 bol dňa 14.07.2020 podaný návrh na rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom I., A. a J. B.. (č.l. 10) V uvedenom konaní bolo rozhodnuté rozsudkom zo dňa 12.11.2020 tak, že manželstvo rodičov navrhovateľky bolo rozvedené a maloleté deti B. boli zverené na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky. Otcovi bola určená vyživovacia povinnosť na I. vo výške 200 € mesačne, na A. vo výške 200 € mesačne a na J. vo výške 180 € mesačne. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.11.2020. (č.l. 22) V konaní sp. zn. 3P/47/2021 pôvodný Okresný súd Bánovce nad Bebravou rozhodol okrem iného o znížení vyživovacej povinnosti otca na navrhovateľku na sumu 130 € mesačne, na I. B. na 130 € mesačne a na J. B. na 110 € mesačne, výroky o znížení vyživovacej povinnosti boli na odvolanie zrušené uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.04.2023 č.k. 19CoP/2/2023-489. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.06.2023. (č.l. 25, č.l. 36) Otec navrhovateľky nie je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Nie je poberateľom pomoci v hmotnej núdzi ani žiadnych iných dávok a príspevkov vyplácaných Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske (č.l. 51, č.l. 55) Matka je zamestnaná u zamestnávateľa BRIDAS s.r.o. Bánovce nad Bebravou, pričom v mesiacoch jún až august 2023 mala príjmy 493,15 €, 777,92 €, 784,99 € (čistá mzda), mzdové zrážky nemala, zamestnávateľom je hodnotená kladne. (č.l. 59)

(7) Navrhovateľka k veci uviedla, že (v prehľade svojich výdavkov) uviedla takú vysokú sumu za psychológa, pretože predpokladala, že bude súkromný. Momentálne jej psychologička vyhovuje. Poukázala na to, že jej sestra má MacBook, telefón, nafarbené vlasy, umelé nechty a piercing, preto by aj ona mala dostať výživné, ktoré si zaslúži. Nepoprela, že má dva účty. Poukázala na to, že na účte, kam mali chodiť platby od otca, chýbali peniaze. Uviedla, že matke číslo účtu poslala niekoľkokrát. Za vedenie účtov neplatí. Býva u otca, popri štúdiu nebrigáduje. Otec sa o ňu stará, preto od neho výživné nežiada. Hľadá si prácu ako živnostník, ona „úplne nevie“, či niekde pracuje alebo nepracuje, myslí si, že do práce nechodí. O jeho práci sa nebavia. Navrhovateľka na otázku súdu neodpovedala, z čoho žijú. Bývajú v 5-izbovom dome, jej otec „vyplatil“ jej matku, vie, že si požičal peniaze od celej rodiny. Podporuje ju finančne otcova sestra, matkina sestra jej kúpila nejaké veci, cestu do Londýna jej financovala krstná. Matka ju nijako nepodporuje. Stravu v škole by vedela preukázať, do školy cestuje autobusom. Raz alebo dvakrát týždenne má doučovanie z nemeckého jazyka, platí 15€ za hodinu. Sumu 65 € za lekárske ošetrenia a psychológa preukázať nevie. Záluby má kone, kam chodí so sesternicou a rada cestuje. Sumu, ktorú uviedla ako mesačné náklady, jej dáva matkina sestra a starí rodičia. Hygienické pomôcky, ktoré uviedla, sú všetky pre ňu, používa olej na jazvy. Matka jej platí 16 € za telefón. Nehnuteľný alebo hnuteľný majetok nevlastní. V škole sa nestravuje od začiatku školského roka. Vreckové jej dáva krstná. Sumu 50 € za oblečenie dala ako „adekvátnu“ sumu. Chodí k zubárovi a na dentálnu hygienu. Komunálny odpad nikto neplatil, navrhovateľka uviedla tento výdavok preto, lebo to „našla na internete“. V auguste a septembri minulého roka bola na pobyte v Austrálii, ktorý financovala otcova sesternica, ona sa jej starala o deti a domácnosť. Na prelome júna a júla 2023 bola na dovolenke v Španielsku, ktorý financovala podľa navrhovateľky matkina sestra.

(8) Povinná poukázala na to, že navrhovateľka nedávala starým rodičom žiadne peniaze a dentálnu hygienu jej prepláca poisťovňa. Poukázala aj na to, že si od jej sestry požičiavala peniaze.

(9) Ďalej povinná k veci uviedla, že navrhovateľka odišla v januári preč, hoci nemusela. Výživné jej neposlala, lebo si myslela, že sa vráti. Dcéra I. skončila školu, je nezamestnaná, dcéra J. navštevuje základnú školu. Exmanžel jej vyplatil 160 000 €, z ktorých financovala 5 000 € za právnik a zo zvyšku si kupovala nábytok a veci do domu. Notebook je spoločný, je to druhý notebook, v domácnosti. Klára má použitý telefón, zaplatila jej 130 € na lyžiarsky. V novembri 2023 sa presťahovali do nového domu, kde platia elektrinu 170 € mesačne, vodu 10 € mesačne, poisťné 170 € ročne, daň z nehnuteľností 130 € ročne, poplatok za odpad 120 € na 3 osoby. Drevo na kúrenie bude stáť 800 € na sezónu, kolaudácia domu bude stáť 500 €. Za stravu za 3 osoby platí 550 € mesačne, za hygienu pre tri osoby 120 € mesačne. Pohonné hmoty platí okolo 70 až 80 € mesačne, povinné zmluvné poistenie 90 € ročne.

Oprava auta, ktoré majú pokazené, stojí 1 000 €. Klára bude musieť nosiť strojček za 600 €, má zvýšené výdavky na jej zubné ošetrovanie. Okuliare ju stáli 300 €, platí telefóny 150 € mesačne za štyri osoby. Spláca úver 70 € mesačne použitý na bežné výdavky, keď otec neplatil výživné. Má úver na dom so splátkou 481 alebo 484 €, čo si delia s partnerom. Je to novostavba, kde ona vložila 145 000 € zo svojich peňazí a úver majú 81 000 €. Úver platia na polovicu a ona platí elektrinu. Uvažujú o navýšení úveru. Plánuje absolvovať operáciu lakťa, má problémy, s ktorými musí ísť k alergiológovi. Najstaršia dcéra nemá ako prispieť na domácnosť. Má určenú vyživovaciu povinnosť, ale otec jej neplatí, výživné si nevydáva. Kláre dáva 10 € na cestu do školy, vreckové jej nedáva. Ona má príjem 750 až 770 € mesačne, v decembri mala 850 €. Pracuje stále u rovnakého zamestnávateľa. Poberá prídavok na jedno dieťa 60 €. Vyživovacie povinnosti má dve. Navrhovateľke platí cca 17 € mesačne za telefón, inak jej nič nezaplatila. Peniaze zo životného poistenia a za úraz boli použité na chod domácnosti, stravu a poplatky. Ona bola dlhodobo PN a peňazí bolo málo.

(10) Súd v konaní aplikoval nasledujúce právne predpisy.

(11) Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“) plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

(12) Podľa § 62 ods. 2 ZR obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

(13) Podľa § 62 ods. 4 ZR pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

(14) Podľa § 62 ods. 5 ZR výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

(15) Podľa § 65 ods. 3 ZR výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

(16) Podľa § 75 ods. 1, ods. 2 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

(17) Podľa § 76 ods. 1 ZR výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

(18) Podľa § 77 ods. 1 ZR právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

(19) Súd na podklade výsledkov vykonaného dokazovania, po ich zhodnotení tak jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, dospel k záveru, že návrh na určenie vyživovacej povinnosti je dôvodný, hoci nie v celom rozsahu.

(20) Je nepochybné, že navrhovateľka je dcérou povinnej. Je teda osobou oprávnenou na poberanie výživného na dieťa. Zároveň nebolo sporu v tom, že navrhovateľka študuje na strednej škole, pričom v štúdiu riadne pokračuje. Riadne sa ním teda pripravuje na budúce povolanie. Z toho vyplýva, že nie je schopná sama sa živiť. Má teda nárok voči svojim rodičom na výživné, tak ako to má na mysli ustanovenie § 62 ods. 1 ZR.

(21) Na výživu navrhovateľky sú povinní prispievať obaja jej rodičia. Vyživovacia povinnosť otca bola určená sumou 200 € mesačne, ktoré je povinný platiť na podklade rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 12.11.2020 č.k. 4P/15/2020-102. Náklady navrhovateľky tak môžu byť do výšky 200 € mesačne uspokojované práve z výživného od otca.

(22) Vyživovacia povinnosť matky k nej určená doposiaľ nebola, matka dobrovoľne na výživu navrhovateľky neprispieva, platí jej len 16 € mesačne účet za telefón. Keďže matka a navrhovateľka nebývajú od januára 2023 v spoločnej domácnosti a zároveň navrhovateľka nemá schopnosť sama sa živiť, je matka povinná prispievať na výživu navrhovateľky nie menej ako minimálnym zákonným výživným podľa zákona o rodine. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že možnostiam matky zodpovedá vyživovacia povinnosť vo vyššej výške, ako je minimálne zákonné výživné.

(23) Pri určení výšky vyživovacej povinnosti súd vychádzal z toho, že výživné má zodpovedať možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni oboch svojich rodičov. Takisto vychádzal z toho, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Na druhej strane súd musí vychádzať aj z odôvodnených potrieb oprávneného.

(24) Najskôr sa súd zaoberal odôvodnenými potrebami navrhovateľky. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by jej skutočné náklady zodpovedali nákladom, ktoré uviedla vo svojich písomných podaniach. Nebol medzi účastníkmi rozpor v tom, že navrhovateľka má výdavky na stravu, vrátane stravy v škole vo výške 200 € mesačne, výdavky na cestovné 15 €, na hygienické potreby 60 €. Napokon ani výdavky 50 € na oblečenie a obuv napokon spochybnené neboli. Spolu ide o sumu 325 €. Spochybnené a navrhovateľkou nepreukázané bolo, že by platila za bývanie. Vyvrátené bolo, že by platila za odpad. Spochybnené a nepreukázané ostali náklady na lekárske ošetrenia, lieky a psychológa. Vreckové, ktoré navrhovateľke dobrovoľne platí krstná nie je jej výdavkom, ale naopak príjmom zlepšujúcim jej pomery. Z výdavkov na štúdium nebolo sporné doučovanie z nemeckého jazyka za 15 € na hodinu raz za týždeň, niekedy dvakrát. Ide teda o výdavky 60 € mesačne. Výdavky na záľuby neboli špecifikované ani preukázané, uspokojovanie potrieb vyplývajúcich zo záľub však nie je možné považovať bez ďalšieho za odôvodnené výdavky pri posudzovaní nároku na výživné. Nespochybnené výdavky vo výške 385 € mesačne sa súdu javia ako primerané odôvodneným potrebám osoby študujúcej na strednej škole nie ďaleko od miesta bydliska, ktorá má zabezpečené bývanie u rodiny a ktorá nemá osobitné výdavky súvisiace s prípadne zhoršeným zdravotným stavom.

(25) Ďalej sa súd zaoberal pomermi povinnej – matky. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľka s ňou nežije v spoločnej domácnosti, nemá matka nárok ani na daňový bonus na ňu, ani na prídavok na dieťa. Najvyšší príjem, ktorý bola schopná dosiahnuť, bol vo výške 850 €. Má však dve vyživovacie povinnosti. Súd považuje za spravodlivé, aby sa povinný rodič podieľal na plnení svojej vyživovacej povinnosti v rozsahu 20% až 25% zo svojich čistých príjmov. V tomto prípade je to teda rozpätie 170 € až 212,50 € mesačne. Tieto sumy je však nevyhnutné rozpočítať medzi dve deti, pretože povinná má dve vyživovacie povinnosti. Na každé z detí potom vychádza výživné vo výške 85 € až 106,25 € mesačne. S prihliadnutím na to, že matka nepochybne platí navrhovateľke mesačne 16 € za telefón, považoval súd za primerané pomerom matky určiť výživné približne v polovici tohto intervalu, a to na 95 € mesačne. Hoci odôvodnené potreby navrhovateľky sú aj s prihliadnutím k vyživovacej povinnosti otca vyššie, nie je v možnostiach matky platiť výživné vo výške vyššej, ako v súdom určenej, bez ohrozenia druhej vyživovacej povinnosti, ktorú matka má, či bez ohrozenia svojho živobytia.

(26) Súd si nemohol nevšimnúť ani tú skutočnosť, že navrhovateľka absolvovala pobyt v Austrálii či dovolenku v Španielsku, ako aj skutočnosť, že jedno z pojednávaní bolo odročené na jej žiadosť pre jazykový pobyt vo Veľkej Británii. Pomery navrhovateľky teda sú evidentne dobré. Ak jej otec v súčasnosti dáva nadštandard, ako vyplýva z výpovede povinnej na pojednávaní (navrhovateľka toto tvrdenie nepoprela), je dôvodné od neho požadovať, aby sa na financovaní odôvodnených potrieb navrhovateľky, na ktoré nebude postačovať výživné od povinnej, podieľal počas trvania vyživovacej povinnosti vo väčšej miere ako matka práve on.

(27) Z uvedených dôvodov súd priznal navrhovateľke výživné len do výšky 95 € a vo zvyšku návrh ako nedôvodný zamietol. Zároveň súd priznal výživné od 24.07.2023, nie od 22.06.2023, ako sa navrhovateľka domáhala v návrhu na začatie konania. Rozhodol tak z dôvodu, že výživné na plnoleté dieťa možno priznať len na návrh a nie je možné určiť ho späťne (§ 77 ods. 1 ZR). Návrh na začatie konania bol podaný dňa 24.07.2023, preto bolo výživné priznané až od tohto dňa. Výživné sa platí mesačne vopred a deň splatnosti bol určený v súlade s návrhom na začatie konania na 15. deň v mesiaci, pretože povinná proti takémuto určeniu dňa splatnosti nenamietala.

(28) Keďže od 24.07.2023 do 11.01.2024, kedy bol vyhlásený tento rozsudok, nadobudla už časť výživného zročnosť (splatnosť), súd rozhodol o splatnosti tohto zročného výživného tak, že vzhľadom k výške zročného výživného a pomerom povinnej (mesačný príjem a ďalšia vyživovacia povinnosť) jej ho súd povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých výšku určil na 20 € mesačne. Zročné výživné zodpovedá výživnému po prepočte na dni za obdobie od 24.07.2023 do 14.08.2023 za 22 dní vo výške 67,42 € a výživnému splatnému 15.08., 09., 10., 11., 12., teda za 5 mesiacov po 95 €. Spolu ide o sumu 542,42 €.

(29) Ak sa navrhovateľka domnieva, že má voči povinnej akékoľvek nároky súvisiace s ukončením správy jej majetku povinnou ako matkou (§ 32 ods. 4, ods. 5 ZR), nič jej nebráni samostatným nárokom domáhať sa plnenia od povinnej, práva zo zodpovednosti za škodu a z bezdôvodného obohatenia zostávajú zachované. Nie je však možné na tieto domnelé nároky prihliadať alebo o nich rozhodovať v konaní o vyživovacej povinnosti niektorého z rodičov k nej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na súde, ktorý ho vydal. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má uvedenú vadu, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.